

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem pismem gabinetowem z 30. listopada b. r. raczył najmiłościwiej nadać szefowi sekcji w ministerjum sprawiedliwości Dr. Antoniomu *Hye Glunek* godność tajnego radcy z uwolnieniem od tacy.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 28. listopada b. r. raczył najmiłościwiej mianować dotychczasowego c. k. honorowego radcę legacyi Franciszka barona *Reyer* z posunięciem go na rzeczywistego radcę legacyi, pełnomocnikiem przy dworze landgrafska-hesko-homburskim i wolnem mieście Frankfurcie.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 7. grudnia b. r. raczył najmiłościwiej pozwolić, aby najwyższem postanowieniem z 18. listopada 1865 udzielona amnestya była zastosowana takza do wyroków i śledztw sądów po za obrębem Galicyi i Krakowa, o ile te wyroki i śledztwa odnoszą się do wymienionych w najwyższem postanowieniu czynów karygodnych, mających związek z powstaniem w Polsce.

Co do prośb o zniesienie skutków prawnych na osobach za te czyny skazanych, Najjaśn. Pan zastrzegł sobie rozstrzygnięcie każdej osobno.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 22. sierpnia i z 11. listopada b. r. raczył najmiłościwiej udzielić hr. Maxymilianowi *Arco-Valley*, Ferdynandowi *Wertheimer*, Maxymilianowi hr. *Lerchenfeld-Aham*, Jakóbowi *Schönthaler* i M. A. *Hassreidter* koncesye na budowę i ruch kolei żelaznej z Neumarkt do Braunau, i odnośny dokument koncesyi opatrzyć swoim najwyższym podpisem.

Minister stanu mianował nauczyciela gr. or. szkoły realnej wyższej w Czerniowcach Tomasza *Klimes* rzeczywistym nauczycielem c. k. szkoły realnej wyższej w Gorycyi.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 12. grudnia.

Co do wiadomości o *amnestyowaniu* poddanych austriackich, znajdujących się w niewoli rosyjskiej od czasu ostatniego powstania polskiego, dowiadują się dzienniki wiedeńskie, że wysokie c. k. ministerstwo starało się już kilkakrotnie przez posła austriackiego w Petersburgu o taką amnestyę, ale bez szczególnego skutku. Tylko w pojedynczych wypadkach, gdzie obok powszechnej prośby wymienioną została wyraźnie ta lub owa osobistość, uwzględniła Rosya wstawienie się Austrii.

Zeidler Corresp. utrzymuje, że rokowania między Prusami i Austrią w sprawie frankfurckiej nie zostały przerwane, ale zachodzą różnice w zdaniach. Jeźliby w Frankfurcie dopuszczono się rażącego wykroczenia przeciw Prusom, natenczas wystąpią one samodzielnie.

Wiadomość, jakoby rozbić się miały negocyacje między Prusami a Austrią w przedmiocie sprawy frankfurckiej, jest przedwczesna. Donoszą bowiem z Berlina, iż Prusy nie chcą poświęcić tak zwanego związku narodowego na drodze reformy praw związkowych niemieckich, Austriya zaś nigdy na to się nie zgodzi, ażeby w związku niemieckim wielkie jakie mocarstwo wkładało na mniejsze mocarstwa ołowiazek, od którego samo się usuwa. W takim położeniu rzeczy wspólne postępowanie Austrii i Prus jest prawie niemożliwe. Nie można zaś przypuścić, ażeby Prusy w sprawie tej na własną rękę w Frankfurcie działać miały, bo między Frankfurtem a Berlinem stoi prawo i potęga całego związku niemieckiego.

W sprawach niemieckich najważniejszą jest kwestya traktatu handlowego z Włochami. Zdaje się, iż rząd w Florencyi przyszedł wkrótce rządowi pruskiemu pełnomocnictwo do przedwstępnego podpisania traktatu. Gazeta szlaska pisze: „gdyby się Bawaryi udało sprowadzić zwłokę w obradach nad okólnikiem pruskim z powodów technicznych, to zwłokę tę eksploatowaliby przeciwnicy Prus. Do dnia dzisiejszego Prusy zaiste naprzeciw Włoch nie mają żadnego mandatu. Lecz spodziewać się można, iż większa część odpisów na wniosek pruski nie będzie za zwłoką. Mandat zaś będzie można przypuścić. Życzyć sobie wypada, ażeby tak stać się mogło, po zawarciu bowiem traktatu nie długo czekać będzie potrzeba na przystąpienie do niego rządów związku cłowego.“

Mandat suponowany grał zaiste wielką rolę w traktatach handlowych z Francją i Belgią.

Gazeta bawarska donosi urzędowo, że hr. *Hompesch* został mianowany posłem bawarskim przy dworze florentyńskim i dodaje, że tenże w ciągu tego miesiąca uda się na swoje stanowisko.

Podług doniesienia dzienników londyńskich wysłał lord *Clarendon* do angielskiego posła w Santjago i do admirała angielskiej floty bardzo energiczne instrukcyje. W nich ma oświadczać minister, że nieuznaje blokady, ponieważ niejest ona zupełną. Anglia niebędzie wprawdzie mieszać się do sporu między Hiszpanią i Chili; ale liczbą mieszkających w Valparaiso Anglików, jest tak znaczna, że obowiązkiem jego jest, jak najmocniej ich bronić. Z tego powodu miał admirał otrzymać rozkaz, ażeby przeszkodził bombardowaniu miasta Valparaiso.

Najważniejsza wiadomość, jaką nam telegramy przyniosły, jest przyjęcie reformy konstytucyi szwedzkiej przez stan szlachecki i duchowny. Projekt ministerjum *Manderströma* odniósł więc zupełne zwycięstwo, reprezentacyę czterech stanów zastąpi w przyszłości system dwóchizbowy. Reprezentanci mieszczaństwa, wybrani z miast, reprezentanci stanu włościańskiego, wybrani przez 200.000 włościan właścicieli gruntów, zgodzili się z góry na projekt ministerjalny, wątpliwa jednak była postawa szlachty i duchowieństwa w obec projektu ministerjalnego. Stan duchowny, składający się z arcybiskupa z Upsali, z jedenastu biskupów królestwa, z najstarszego predykanta stolicy, i z deputowanych wybranych przez duchowieństwo każdej diecezyi, oświadczył, iż oczekiwać będzie decyzji stanu szlacheckiego, stan zaś szlachecki wahał się w obec artykułu projektu reformy, według którego pierwsza izba liczyć ma 119 członków, izba zaś druga 180 członków, wahał się zaś głównie z powodu, iż w niektórych przypadkach, projektem przewidzianych, obie izby wspólnie głosować mogą. Rezultat głosowania nad projektem dowodzi, iż obawy te nie spowodowały odrzucenia projektu, duchowieństwo zaś nie wahało się przystąpić do reformy jak tylko los jej przez szlachtę zdecydowany został. Z reformą konstytucyi na podstawach nowoczesnych nie skończyły się jednak wewnętrzne zatargi Szwecyi. Starania o doprowadzenie Szwecyi i Norwegii do ściślejszej unii, będą źródłem nowych zakłóceń. Za ściślejszą unią wystąpił Sztokholm z wielką energią, a nawet i w Norwegii wiele głosów w tym duchu słyszeć się dają. Dziś trudno jeszcze przewidzieć, jaki obrót wezmą usiłowania w tym kierunku wywołane.

Poczta indyjska przywiozła znowu smutne wiadomości. *Deb Redschah* zdaje się wprawdzie szanować broń angielską, ale potężny jego poddany *Tongso Panlow* chce mieć swoją własną wolę i nie myśli o poddaniu się. *Times* podaje następujące doniesienia z Kalkuty z dn. 7. listopada: *Tongso Panlow* postanowił działać na własną rękę. *Deb Redschah* nie może go uskromić; a tak nasze kolumny pod wodzą jenerała *Turner* znowu zabierają się do dzieła. Aby nieprzyjaciel nie zaskoczył nas niespodzianie, posłano 2 pułki do *Dewandziri*. Owoców wojny nie będziemy pożywać, ale będziemy ponosić ogromne koszta, a po roku lub dwu latach znowu w obec jeszcze niepomyślniejszych okoliczności będziemy musieli zaczynać ją na nowo.

Monarchia Austriacka.

Dziesiąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 11go grudnia.

Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* zagał posiedzenie o kwadras na 12. przed południem.

Obecnych posłów było 135.

Ze strony rządu: zastępca komisarza rządowego c. k. sekretarz Namiestnictwa p. *Thullie*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia ogłoszony został następujący rezultat wyborów przedsięwziętych w sekcjach.

Do komisji administracyjnej wybrani zostali: z sekcji 1ej pp. *Agopsowicz* i *Ignacy Skrzyński*, z 2ej *Kraiński* i *Seidler*, z 3ej ks. *Polowy* i *Huppen*, z 4ej *Szumańczowski* i *Gnoiński*, z 5ej *Hubicki* i hr. *Wodzicki Henryk*.

Do komisji prawniczej: pp. *Reizner*, *Zakrzewski*, *Koczyński*, *Ławrowski*, *Smarzewski*, *Dolański*, *Starowiejski*, *Zbyszewski*, *Smolka* i *Kabath*.

Do komisji konkurencyi kościelnej: pp. *Pietruski*, *Horodyski*, ks. biskup *Manastyrski*, ks. *Fortuna* i *Kabath*.

W komisji administracyjnej wybrany przewodniczącym pan *Kraiński*, sekretarzem p. *Huppen*. W komisji prawniczej: przewodniczącym p. *Smolka*, zastępcą p. *Dolański*, sekretarzem p. *Koczyński*, zastępcą sekr. p. *Zbyszewski*. W komisji konkurencyi kościelnej i szkolnej: przewodniczącym ks. biskup *Manastyrski*, zastępcą p. *Pietruski*, sprawozdawcą p. *Kabath*.

P. *Adam hr. Potocki* przedłożył wniosek samoistny, ażeby dla ułatwienia spraw odnoszących się do szkół w kraju, Sejm wyznaczył osobną komisję z pięciu członków wybranych z całej Izby

i jej polecił, aby wzięła pod rozwagę obecne urządzenie szkół krajowych pod względem administracyjnym, pedagogicznym i dydaktycznym, i przedłożyła jeszcze w tej kadencji sejmowej wnioski, jakie uzna za stosowne. — Wniosek ten licznie poparty zostanie wydrukowany i posłom rozdany.

Odczytano potem wniosek p. *Smolki*, ażeby Sejm polecił komisji administracyjnej, by zastanowiwszy się nad skutecznymi środkami zamierzającymi przeniesienie do Lwowa rad zawiadawczych i Dyrekcji kolei żelaznych Lwowsko-Krakowskiej (Karola Ludwika) i Lwowsko-Czerniowieckiej, tak pod tym względem jak i pod względem zapewnienia, izby rady zawiadawczej i Dyrekcji kolei żelaznych na przyszłość w kraju budować się mających siedzibę swą w kraju obrwały — stosowne wnioski poczyniła i takowe wraz ze sprawozdaniem wysokiemu Sejmowi w jak najkrótszym czasie przedłożyła. — Wniosek ten prawie jednogłośnie przez Izbę poparty, zostanie wydrukowany i przyjdzie na porządek dzienny.

PP. *Piotr Hebda*, *A. hr. Gołuchowski* i kilkunastu posłów przedkładają wniosek następujący:

„Zważywszy że gospodarstwo krajowe chyli się u nas spiesznym krokiem do upadku, czego jednym z najgłówniejszych powodów jest brak obrotowego kapitału, tudzież zbyt wysokie niestosownie rozłożone podatki; — zważywszy nadto, że podatek spadkowy jest nadzwyczajnie wysoki, mając szczególnie na uwadze czas i okoliczności, w których kontrybucenci są zagnani do uiszczania się z tegoż; — zważywszy nareszcie, że dotyka tenże w szczególności najdotkliwiej, stan włościański, który w kraju naszym bynajmniej nie jest uposażonym w zapasy gotowego grosza, zatem skazuje rolników naszych na opłacenie lichwy olbrzymiej a w następstwie prowadzi tychże do zupełnego upadku i ruiny materialnej, przeto Wys. Izba raczy uchwalić i zrobić przedstawienie o zmniejszenie podatku spadkowego od przeniesienia własności rzeczy nieruchomości, tudzież o uchylenie dodatków do tego podatku i pobieranej prowizji zwłoki.“

Wniosek ten licznie poparty zostanie wydrukowany i między posłów rozdany.

Przystąpiono następnie do porządku dziennego, mianowicie do drugiego odczytania przedłożenia rządowego co do prowizorycznego rozpisania dodatków krajowych do podatków na rok 1866.

P. *Ludwik Skrzyński* wnosi ażeby przedłożenie to jako naglące odesłać do Wydziału krajowego do sprawozdania na przyszłym posiedzeniu.

P. *Zyblikiewicz* wnosi ażeby to przedłożenie poruczyć specjalnej komisji finansowej z 10 członków mających się wybrać po dwóch z każdej sekcji. Wniosek ten popiera p. *Ławrowski*. Przeciwno odesłaniu do Wydziału krajowego oświadczają się pp. *Smarzewski*, *Krzeczunowicz* i *Grocholski*. Ks. *Ruczka* jest zatem ażeby Izba zezwoliła prowizorycznie na pobieranie dodatków krajowych na cztery miesiące a tymczasem zupełnie konstytucyjnie uchwaliła budżet na rok 1866.

Przy głosowaniu utrzymał się wniosek p. *Zyblikiewicza*, w skutek czego przedłożenie w mowie będące, odesłane będzie do komisji finansowej

P. *Grocholski* odczytał wniosek p. *Rutowskiego*, w którym tenże składając projekt do osobnego statutu dla miasta Tarnowa wypracowany przez tamtejszy wydział miejski, wnosi, ażeby sejm wydał dla obwodowego miasta Tarnowa osobny statut. — Wniosek ten dostatecznie poparty, zostanie wydrukowany i rozdany.

P. *Paszowski* przemówił następnie za swoim wnioskiem co do uposażenia szkoły rolniczej w Czerniechowie, który odesłany został do komisji finansowej.

P. *Zyblikiewicz* skreślił w dłuższej przemowie trudności stojące na przeszkodzie zaprowadzeniu fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu z powodu ciężaru wynikającego z ugody z miastem Lwowem co do utrzymania teatru niemieckiego we Lwowie. Wniosek jego odesłany został do komisji funduszy krajowych.

Nastąpiło drugie odczytanie wniosku p. *Szpanara* względem zaprowadzenia ksiąg gruntowych po wsiach i miasteczkach. Poseł Dr. *Zduń* przemawiał za wnioskiem, wykazując dowodnie potrzebę zaprowadzenia ksiąg hipotecznych dla zabezpieczenia własności włościańskiej, dla podniesienia kredytu i zamożności krajowej. Wniosek ten odesłany został do komisji prawniczej.

Nowo wybrani posłowie przydzieleni zostali do sekcji, mianowicie p. *Rydzewski* do sekcji 3ciej, p. *Kapiszewski* do sekcji 1szej, a p. *Dziewoński* do sekcji 2giej.

Książę Marszałek zamknął posiedzenie, wzywając sekcje, ażeby niezwłocznie przystąpiły do wyboru komisji finansowej.

Przyszłe posiedzenie zapowiedziane na czwartek o godzinie 11tej. Porządek dzienny: 1. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem ustanowienia roku słonecznego jako roku administracji. 2. Drugie czytanie przedłożenia rządowego względem zaprowadzenia ksiąg hipotecznych. 3. Wniosek p. *Zdunia* o soli. 4. Sprawozdanie komisji petycyjnej. 5. Rozprawy nad regulaminem.

Koniec posiedzenia o trzy kwadransy na 1szą.

Wiedeń, 10. grudnia. (*Nowiny dworu.*) Najjaś. Pan przybył wczoraj o godzinie wpół do 9tej przed południem z Schönbrunnu do Wiednia, kazał wezwać węgierskiego kanclerza nadwornego p. *Mailatha* do burgu i konferował z nim przeszło dwie godziny; później przyjmował Jego Ces. Mość hrabiego *Esterhazego*,

ministra hr. *Belcredego* i siedmiogrodzkiego kanclerza nadwornego hr. *Hallera*. O godzinie 11tej miał tajny radca baron G. *Pronay* osobną audyencyę. W południe o godzinie 12tej przydował Najjaś. Pan na radzie ministerjalnej, w której brali udział wszyscy ministrowie i kanclerze nadworni, i która trwała do godziny 3ciej, a dopiero po godzinie 4tej odjechał Jego Mość Cesarz napowrót do Schönbrunnu.

Pociąg dworski, którym Najjaś. Pan odjedzie we wtorek dnia 12. b. m. z najwyższą swiątą swoją do Pesztu, wyruszy o godzinie 7mej min 58 zrana z dworca kolei północnej w Wiedniu i dopiero po godzinie 2giej po południu przybędzie do Pesztu. Osobny pociąg Jego Mości Cesarza będzie jechał z szybkością 7 mil na 60 minut. Wielka sala cesarska w dworcu kolei północnej będzie z powodu podróży cesarskiej ozdobiona kosztownymi dywanami i kwiatami. Honorowa kompania pułku piechoty W. Księcia Sasko-Wejmarskiego ustawi się przed godziną 7mą zrana z chorągwią i bandą muzyczną w prawem skrzydle peronu. Za przybyciem Najjaś. Pana i w chwili odjazdu pociągu dworskiego grany będzie hymn ludu. Przedwczoraj zrana odjechało już do Pesztu 28 osób należących do służby kuchennej i piwnicznej dworu. Wczoraj zaś wieczorem o godzinie 9tej odeszły dwa osobne pociągi dworskie; pierwszym złożonym z 14 wagonów odeszła karetka dworska, służba, zandarmerya burgu i oddział masztalni, a drugim gwardya, urzędnicy dworu i przyboczni lokaje. O pobycie Najjaś. Pana na dworcu kolei w Preszburgu donoszą: Jego Mość Cesarz przybędzie o godz. 8mej min. 18 do dworca kolei w Preszburgu, gdzie przyjmować będą Monarchę szefowie władz i przebywający w Preszburgu magnaci. Po odebraniu raportu od komendanta miasta i zlustrowaniu ustawionej na peronie kompanii honorowej wyruszy pociąg dworski w dalszą drogę do Ostrzychomia.

Landgraf *Aloizy Hessen-Philippstadt-Brachfeld* przybył pod przybranem nazwiskiem barona *Heinfelsa* zeszłej środy do Wiednia. Przedwczoraj przyjmował go Najjaś. Pan na osobnej audyencyi i otrzymał nawzajem najwyższą wizytę. Ze strony jeneralnej adjutantury Jego Mości Cesarza przydany został landgrafowi rotmistrz *Boronini-Hohenstern*. Przedwczoraj w południe odwiedzał landgraf *Arcyksiąż* a potem był zaproszony do stołu królewskiego. Przedwczoraj przyjmowała go Najjaś. Pani w Schönbrunnie, a po południu oddała mu wzajemną wizytę *Arcyksiąż* *Franciszek Karol*.

(*Wiadomości pobieżne.*) *Patryarcha Masierewic* odjechał wczoraj na uroczyste otwarcie sejmów do Pesztu. — *Ban Krocacyi* *fml. baron Soksevic* odjechał przedwczoraj pociągiem pocztowym do *Zagrabia*.

Dziennik jeden wiedeński telegrafował sobie kazał z Pragi, iż członkowie izby handlowej w Eger zgodzili się na to, ażeby reprezentantowi ich na sejmie czeskim, Jego Exc. byłemu ministrowi skarbu p. *Plenerowi*, dać wetum nieufności, w skutek głosowania jego nad wnioskiem *Herbsta*. *Gazeta pragska* donosi, iż w kółkach izby handlowej w Eger nie takiego nie zaszło, co by potwierdzić mogło treść mniemanego tego telegramu; nie było ani posiedzenia izby handlowej, ani też zebrania jej członków, na któremby podobne postanowienie uchwalone być mogło.

Peszt, 9go grudnia. Wiceprezydent namiestnictwa *Bartel*, który w *Pinczeheli* obrany był posłem na sejm w 1848 i 1860, a teraz po raz trzeci w 1865 roku powiedział wyborcom swym, iż przyjął posadę dlatego, ażeby w obronie praw ojczystych nie tylko mówić, lecz i działać mógł, ażeby wspierać mógł mężów, których działanie i powołanie ich przez Monarchę rokuje, iż zgoda do skutku przyjdzie.

Wiadomość o rozwiązaniu klubu *Deaka*, przez *Neue freie Presse* podana, żadnej nie ma podstawy.

Czynności sejmów krajowych.

Z wiadomości sejmowych zasługuje dziś przedewszystkiem na uwagę projekt adresu, który wybrana na wniosek hr. *Nostiza* komisja sejmowa czeskiego przedłożyła izbie do przyjęcia. Projekt ten, który zamieszczamy poniżej w streszczeniu, wyszedł, jak wiadomo, z pióra hr. *Leona Thuna*, i trzeba przyznać, że ułożony jest w duchu wielce umiarkowanym. Przeważnego nacisku na odrębne prawnopolityczne stanowisko krajów korony czeskiej, który byłby partyę *Herbsta* odstreczył jeszcze bardziej od wniosku adresowego *Nostiza*, nie ma wcale w tym projekcie. Że sejm czeski z upragnieniem wygląda tego radośnego dnia, w którym starożytna korona czeska spocznie na namaszczonej skroni Cesarza *Franciszka Józefa*, — ten ustęp nie może — zdaje nam się — skłaniać żadnego czeskiego reprezentanta kraju do wotowania przeciw adresowi. Można zatem w tym projekcie adresu upatrywać chociaż ostrożny, ale przecież szczęśliwy wyraz uczucia wdzięczności, którym jedno z największych królestw monarchji za pośrednictwem swego sejmów zamierza odpowiedzieć na zaufanie, jakie mu okazano w najwyższych aktach z 20. września. Treść tego projektu, jak ją podaje telegram, jest następująca:

„Sejm poczuwa się do obowiązku złożenia u stóp tronu wyrazu swej wdzięczności, za dowód najwyższego zaufania, w manifestie wrześnie wymawionym. W postanowieniu Waszej Cesarskiej Mości wstąpienia na drogę porozumienia się z ludami objawia się na nowo silna wola cesarska, ażeby na podstawach prawnych w dyplomie październikowym uznanych i przekazanych wyrósł rozwój konstytucyjny, potrzebom obecnego czasu odpowiedni. Jesteśmy przekonani, że konstytucyjny takowy wyraz praw publicznych dopięty

będzie i w wolnym udziale wszystkich znajdzie najlepszą rękojmię swej trwałości. Żywimy nadzieję, iż żaden lud nie weźmie na siebie ciężką odpowiedzialność zamknięcia drogi ludom bratnim stawianiem nieprzebranych przeszkód. Cel ten jest odnowieniem, wzmocnieniem i rozwojem sankcyi pragmatycznej według potrzeb czasu, gwoli temu, ażeby potęga monarchyi utrzymana była przez wspólne traktowanie najwyższych zadań państwa, żeby zapewniona była jedność państwa z uwzględnieniem różnorodnych jego części. Droga jest trudna, tem wytrwalej trzymać się jej będziemy w duchu pojednania, gotowym do ofiar, z sumiennem przestrzeganiem prawowitości. Oznaka szczęśliwego przywrócenia jasnego i trwałego prawa publicznego całego państwa i Czech byłaby dla Czech koronacya. Dlatego wiernoposłuszny sejm oczekuje z upragnieniem radośnego dnia, w którym starodawna korona Czech na głowie Franciszka Józefa I. jako pomazańca Bożego spoczywać będzie.

Oprócz projektu adresu przedłożył wydział także sprawozdanie, w którym powiada, że wystrzegął się wyjść w adresie co do kwestyi prawno-politycznej po za osnowę cesarskiego manifestu z 20. września, a z drugiej strony powodował się ciągle zdaniem, że adres powinien przedstawiać wyraźnie głos kraju. Trzech członków wydziału, pp. Herbst, Brinz i Hasner zastrzegli sobie wystąpić z powodami politycznymi i prawnymi przeciw adresowi.

Na posiedzeniu sejmku *czeskiego* z 9go b. m. wniósł rząd projekt ustawy względem konkurencyi kościelnej. Dep. Roth interpelował o przedłożenie ustawy względem kwaterunków wojskowych. Potem toczyła się dalsza debata nad przeprowadzeniem indennizacyi. Za projektem i zniesieniem danin w naturze dla plebanów i kościołów przemawiali Maresch, Sładkowski, Limbeck i Grünwald; przeciw książę Karol Schwarzenberg i hr. Člam, którzy pragną dobrowolnej, wspólnej ugody. Hr. Leon Thun sprzeciwia się projektowi i powiada, że powinien on odpowiadać interesom kraju, nie zaś uwzględniać stosunki prywatne. Klauzy żądał odesłania projektu do wydziału krajowego i równocześnie przedłożenia ustawy względem prawa wodnego, prawa propinacyi, tudzież ustawy o indennizacyi. Na tem skończyła się debata jeneralna. Przyszłe posiedzenie we wtorek. Na porządku dziennym debata nad adresem.

Oprócz adresu czeskiego znany już jest także projekt adresu sejmku *szlaskiego*. Różni on się wielce od adresów, które przyjęte zostały w innych sejmach krajowych na podstawie uchwał znanego zboru stronników patentów lutowych w Wiedniu. Owszem wiąże on się bezpośrednio z aktem wrześniowym, formułując przekonanie sejmku w taki sposób, że trzeba się trzymać zasady konstytucyjnego porozumienia się korony z legalnymi reprezentantami. Nie żąda on usilnie odwołania zawieszenia, lecz pragnie tylko, ażeby to zawieszenie trwało jak najkrócej, i ażeby rezultaty obrad z Węgrami zostały przedłożone ściślejszej radzie państwa. W końcu zasługuje jeszcze na uwagę, że adres sejmku szlaskiego nie stawia osobnego wniosku, lecz prosi tylko o uwzględnienie swej treści.

W sejmie *kraińskim* był dnia 9go b. m. na porządku dziennym wniosek hr. *Auersperga* względem wyrażenia obawy co do skutków patentu wrześniowego w formie adresu do Jego Mości Cesarza. Sprawozdawca ograniczył się tymczasowo na odczytaniu drukowanego sprawozdania wydziału. Przeciw adresowi mówili: *Bleikweis* (po słoweńsku), który przedstawiał, że konstytucya z lutego utworzyła centralizacyę i nadała przewagę Niemcom nad innymi ludami; *Toman*, który w długiej mowie zaprzeczał sejmowi kompetencyi do takiego rozważania manifestu, powstawał ostro na patenta lutowe i powiedział, że te patenta musiały upaść, ponieważ nie miały warunków życia z powodu opozycyi powszechnej i rady państwa, jak również upadły z niemi ministerjalny absolutyzm, konstytucyjna centralizacya i parlamentarna większość. *Svestec* utrzymywał, że patent z lutego nieotrzymał nigdy prawomocności. Za adresem mówili *Suppan* i *Deschmann*. Ostatni zbijał wyrazy: „niemiecka supremacya,” i przedstawiał, że od braci północno-słowiańskich, dążących do autonomii, wyszło hasło jeneralnych sejmów krajowych. Kilku deputowanych partyi słowiańskiej nie było na posiedzeniu, i partya ta była zatem w mniejszości. Dr *Costa* proponował przeto zamknięcie posiedzenia i natychmiast wyszło 9 deputowanych partyi słowiańskiej a z nimi baron *Schloissnigg* śród okłasków galeryi ze sali. Izba była przeto niezdołną do uchwalenia, i prezydent zamknął posiedzenie oznaczając dalszą debatę na poniedziałek.

Dnia 9. b. m. miały jeszcze posiedzenia sejmki *karyński* i *tyrolski*, ale zajmowały się tylko sprawami domowymi.

Francya.

Paryż, 5. grudnia. (Różne wiadomości.) Pan Drouin de Lhuys powołany dziś został do Compiègne. Ma to być w związku ze sprawą meksykańską, do której odnosić się także ma obecność amerykańskiego generała Shoffielda, chociaż generał ten nie ma mieć zadanej misyi urzędowej. Był on na obiedzie u posła amerykańskiego, p. Bigelowa; Amerykanie w Paryżu obecni przyjmują go z pewnym rodzajem demonstracyi. Mówią iż generał Shoffield prosił o audyencyę u Cesarza. — Na giełdzie dzisiejszej kolportowano o audyencyę, zapewne bezzasadną, o śmierci hr. Chambord. Więcej zapewne ma podstawy inna wieść, która się nie mało przyczyniła do zaalarmowania giełdy, a według której obecne ministerjum florentyńskie, widząc trudność utrzymania się w dzisiejszym składzie, było zmuszone przybrać do swego łona Crispiego i Mordiniego.

Taki obrót rzeczy, w obec wypadków na które się w Rzymie zanosi, w Paryżu bardzoby przykre zrobił wrażenie. — W wilię otwarcia na nowo Ciała prawodawczego p. Emil Ollivier kazał dla siebie wypracować broszurę i znów użył fortelu nadania jej tytułu zapowiadającego zaczepkę, kiedy broszura i owszem ma mieć na celu jego obronę. Broszura będzie miała tytuł: „P. Emil Ollivier, exkomisarz rzeczypospolitej w Marsylii i deputowany miasta Paryża do Ciała prawodawczego.” Broszura podpisana będzie pseudonimem Z. Marcas, którego to pseudonimu Balzac używał w niektórych piśmiach swoich.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież i ucieczka z więzienia. Dn. 5. b. m. stawiony przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierżyński, oskarżyciel zastęp. prok. państwa radca p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Smiałowski) Antoni Malicki, także Pantalacha i Matwijezyk zwany, 38 l. liczący, ob. gr. kat. ślusarz z Tarnopola, już 5 razy karany kryminalnie za kradzież, w roku 1860 skazany na 10 lat ciężkiego więzienia, umknął w r. 1864 z lwowskiego domu karnego przeciąwszy za pomocą pilnika kajdany i kraty uokien. W kilka dni po jego ucieczce patrol żandarmeryi przytrzymał w Buczacu o północy w domu w którym jest sklep korzenny, nieznanego, nazywającego się Antonim Friedleinem i twierdzącego, że jest zawiadowcą domu, co jednak okazało się kłamstwem. W skutek tego człowiek ów został ściśle zrewidowany, i znaleziono przy nim wytrychy, pilnik i dłuto, podczas gdy na drzwiach od sklepu dostrzeżono wyraźne ślady, iż się ktoś włamać usiłował. Tenże zeznał przed sądem, że jest owym wyżej rzezonym Malickim, zaprzeczał jednak jakoby miał zamiar włamania się do sklepu utrzymując, że do owego domu schronił się tylko skoro ujrzał patrol. Zeznanie to powtórzył na rozprawie ostatecznej. Prokuratorya proponowała 6 lat ciężkiego więzienia jako za kradzież z ułogu. Sąd uwolnił obżalowanego z braku dowodów.

(Rozprawy ostateczne) w tygodniu bieżącym w lwowskim c. k. sądzie krajowym odbyły się mające d. 11. b. m. Chaje Bergen, oszustwo; Tekla Zadorożna, kradzież; Anna Lira, vel Ryżycha, kradzież; Jacek Kowaliszyn, ciężkie obrażenie ciała; Onyszka Koftun, podpalenie; Maśluk Danko, samogwałt; Süss Jossel, kradzież. Dnia 12. b. m. Stefan Semko, kradzież; Nowicki Władysław, kradzież — Kapuściak Pawlik i spółnicy, kradzież; Krulik Andrzej ciężkie obrażenie ciała; Kuzma Marcin, ciężkie obrażenie ciała. Dnia 14. b. Reissauer Urszula, kradzież; Hübner Izig, oszustwo.

(Pożary.) W Bielawcach w powiecie Brzeżańskim, dnia 16. z. m. spaliły się 2 domy włościańskie, z tych 1 z budynkami gospodarskimi. Szkoda wynosi przeszło 400 zlr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Hlebowcach w powiecie Solotwińskim, d. 17. z. m. spalił się dom ze stajnią, 10 sztuk bydła, sprzętami i 2 stogi siana. Szkoda wynosi przeszło 1000 zlr. w. a. Ogień miał być podłożony.

W Odrzechowie w powiecie Sanockim, dn. 26. z. m. w nocy spaliła się stodoła dworska ze zbożem do dzierzawcy należąca. Szkoda wynosi 6000 zlr. Zboże było zaasekurowane na 3800 zlr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Kosmaczu w powiecie Solotwińskim, dn. 27. z. m. w nocy spaliły się trzy stogi słomy i siana. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 79 zlr. wal. austr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były następujące na targach w miastach:

	Miejsca targu:											
	Sokala		Rawie		Kulikowie		Narolu		Lubaczowie		Żółki	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy	3	62	3	50	4	80	3	50	3	50	4	80
„ żyta	2	28	2	60	2	80	2	50	2	50	2	80
„ jęczmienia	1	72	2	20	2	20	2	20	2	20	2	50
„ owsa	1	53	1	20	1	20	1	20	1	20	1	50
„ hreczki	2	50	2	50	2	80	2	20	2	20	2	50
„ kukurudzy
„ ziemniaków	.	80	.	80	1	20	.	80	.	60	1	.
Cetnar siana	2	40	.	80	1	10	1	.	.	80	1	30
„ wełny	20
„ nasienia koniczu	20
Sag drzewa twardego	5	70	6	.	8	.	3	50	6	46	9	.
„ „ miękkiego	5	40	4	50	5	60	2	50	3	35	6	4
Funt mięsa wołowego	.	12	.	10	.	9	.	10	.	9	.	10
Mas okowity	.	50	.	70	.	40	.	45	.	60	.	45

(Zaraza na bydło) w drugiej połowie listopada b. r. w lwowskim okręgu administracyjnym ustala w 11 miejscach, te są: Ratuszce, Zagórze w obw. Złoczowski, Reklince, Kulawa, Winniki, Kulików w obw. Żółkiewskim, Polanka, Mostki, Skniłów w obw. Lwowskim, Ostrów w obw. Przemyskim, i Rosochacz w obw. Czortkowskim, który tym sposobem został całkiem wolny od zarazy.

Na nowo wybuchła zaraza w 4 miejscach jakto: Koniuszkowie w obw. Złoczowski, w Rehfeld w obw. Brzeżańskim, Głębokiej w obw. Samborskim, i w Kruhelu wielkim w obw. Przemyskim. Według wykazów urzędowych jeszcze w 34 miejscach panuje zaraza, z tych przypada 9 na obw. Złoczowski, po 5 na obw. Brzeżański, Żółkiewski i Lwowski, 4 na obw. Tarnopolski, 3 na obw. Przemyski i 2 na obw. Samborski.

Ostatnia poczta.

Zagrabie. 10. grudnia. W kołach poselskich obiega wieść, że Ban otrzymał pełnomocnictwo zawieszenia sejm, jeżeli nie przyszedło do skutku porozumienie się obu dwu partyi. Dzisiaj odbyła się u kardynała Haulika konferencya w celu porozumienia się, ale pozostała bezskuteczna. Pogłoska utrzymuje, że odbędzie się w sali sejmowej tajne posiedzenie plenarne, a pojutrze nastąpi publiczna sesya.

Florencya, 9. grudnia. Gazeta urzędowa zaprzecza, jakoby we Florencyi pojawiała się cholera.

Nowy York, 29. listopada. Pomiedzy przybyłymi do Washingtonu członkami kongresu panuje usposobienie przeciwne bezpośredniemu przypuszczeniu reprezentantów południa na kongres. Meksykańscy republikanie w uniformie unii strzelali na cesarski statek kanonierski pod Matamoras. Jenerał Grant obserwuje południe.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. grudnia.

Hotel George: PP. Möser Ferd., c. k. major, z Drohowyża. — Komarnicki Bolest., z Sasowa. — Polański T., ze Stryja.
Hotel europejski: Łaczyński Stan., z Białobrzeg.
Hotel angielski: Tyszkowski Józef, z Rybotycz.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. grudnia.

PP.: Hr. Dzeduszycki Alf., do Uhelna. — Nikorowicz Edward, do Ulówka. — Piotrowski Józef, do Hnatkowic. — Romer Hieronim, do Grabowicy. — Ustrzycki Waler., do Zamiechowa.

T E A T R.

Dzisiaj (przed. niem.): „Eine fixe Idee,“ komedya w 1 akcie, „Der Ehrgeiz in der Küche,“ komedya w 1 akcie,

„Das Mädchen von Elisonzo,“ operetka komiczna w 1 akcie. Przytem drugi i ostatni koncert pana Steglicha z Wrocławia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. grudnia 1865.

Godzina	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	325.67	— 0.8	89.8	połud. zach. miz	pochmurno
2. godz. po poł.	325.23	+ 1.0	88.1	zachodni	"
10. godz. wiecz.	326.04	+ 0.8	85.5	"	"

Kurs Lwowski.

Dnia 11. grudnia

	gotówka		towarem	
	zl.	gr.	zl.	gr.
Dukat holenderski w. l. austr.	5	3	5	8
Dukat cesarski	5	3	5	11
Półimperyal zł. rosyjski	8	63	8	77
Rubel srebrny rosyjski	1	63	1	66
„ papierowy rosyjski	1	38	1	40
Talar pruski	1	57	1	59
Polski kurant i pięćzłotówka	—	—	—	—
Galicj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	66	77	67	33
„ „ „ „ „ w. k. za 100 zł.	69	99	70	55
Galicjjskie obligacye adunizacyjnej k.	67	42	68	13
5% pożyczka narodowa	64	80	65	49
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	186	67	188	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. grudnia.

	zl.	gr.
5% Metaliki	62	35
5% pożyczka narodowa	65	21
Losy z 1860 roku	83	55
Akcyje banku wiedeńskiego	764	—
„ „ „ kredy. węg.	157	50
Londyn, 10 fantów	145	60
Seaura	105	70
Dukat pojedynczy	5	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. grudnia.

1. Bieg publiczny. (Za 100 zł.)		
	pien.	towar.
A. Państwa		
W austr. wal. po 5%	58.40	58.60
„ bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	92.75	99.25
Z pożyczki narod. z proc.		
od stycznia do lipca po 5%	64.50	64.80
od kwiet. do paźd. po 5%	64.50	64.80
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	70.75	71.25
z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	61.60	62.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	61.60	62.—
dtto. po 4 1/2%	55.—	56.50
dtto. „ 4%	49.—	49.50
dtto. „ 3%	36.75	37.25
dt o. „ 2 1/2%	30.50	31.50
dt o. „ 1%	12.25	12.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138.50	139.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79.—	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860		
po 100 zł.	83.30	83.40
Przez. do wyl. z r. 1860		
po 100 zł.	92.—	92.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	76.30	76.50
renty Cemo po 42 lir. austr.	18.—	18.25
Wylos. obl. dawn.		
długu państw.		
„ 5%	56.—	58.—
„ 4 1/2%	54.50	55.—
„ 4%	48.50	49.—
„ 3 1/2%	42.—	42.50
„ 3%	—	—
Przez. do los. obl. dawn. długu państw.		
„ 2 1/2%	55.—	57.—
„ 2 1/4%	50.—	51.—
„ 2%	44.—	45.—
„ 1 3/4%	39.—	40.—
„ 1 1/2%	71.50	72.—
„ 1 1/4%	67.25	67.75
„ 1%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych		
Niższej Austrii	82.50	83.50
W. yż. Aust.	82.—	83.—
Salzburg	84.—	85.—
Czech	86.50	87.50
Morawii	81.50	82.—
Szlaska	88.—	88.—
Stryi	88.25	88.75
Tyrolu	—	—

2. Stan oblig. domestykain.		3. Akcyje.	
	pien.	towar.	
Mar. Krainy i Wyb. 84.—	88.—	88.—	Banku narodowego
Węgier	69.50	70.25	Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.
Banatu Tem.	68.25	68.75	Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.
Kroacyi i Sławonii 70.50	71.50	71.50	Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%
Galicji	67.25	67.75	Póln.kol. po 1000 zł. m. k. 1650.—
Siedmiogrodu	64.25	65.25	Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 178.20
Bukowina	66.25	66.75	Polud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.—	66.50	Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. mon. konw.
Banat Temesz.	65.50	66.—	Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.
Lomb. wen. poż. z r. 1859	—	—	Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%
Dług Tyrolu	—	—	Uprzyw. czeška kolej zachodnia po 200 zł. w. a. 152.—
Dług Salzburga	—	—	Polud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.
Dług Krainy	—	—	Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty 147.—
	—	—	Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.

4. Listy zastawne.		5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.	
	pien.	towar.	
dtto II. emis. po 300 zł. m. k.	—	—	Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.
Kolej Bastehradzka po 500 zł. m. k.	696.—	700.—	detto detto w srebr. upr za 100 zł. w. a.
Kolej Auszig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	241.—	245.—	Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—	—	Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	133.—	136.—	Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 95.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	439.—	441.—	Kol. póln. po 100 zł. m. k. 90.50
Lloyda w Tryescie po 500 zł. m. k.	215.—	218.—	Kol. póln. po 100 zł. w. a. 88.—
Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. w. a.	390.—	395.—	Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. 79.—
Powaz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—	Uprzyw. czeška kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.
Mostu łanc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	368.—	370.—	Polud. póln. kolej kom. po 5% za 100 zł.
			Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

6. Losy.		7. Kurs złota.	
	pien.	towar.	
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	90.—	92.—	Dukaty ces. men.
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.—	dtto. pełnej wagi
			Korona
			20 frankówka
			Rosyjski imperyal
			Talar związkowy
			Srebro
			Kurs korony w c. k. kasach 132. 50 c.